

Opinie Deloitte România | Competiția pentru atragerea de investiții în industria auto – ține România pasul?

Industria auto, unul dintre pilonii economiei românești și unul dintre cei mai mari angajatori din economia locala, „frânează” în fața noilor provocări. Pe de o parte, resimte valul de pesimism dinspre Germania, cea mai mare putere economică europeană bazată pe producția auto, iar pe de altă parte are nevoie de investiții pentru a se adapta la cerințele impuse de noile tehnologii. În aceste condiții, se pune întrebarea firească dacă România ar trebui sau ar putea să facă mai mult pentru această industrie.

Semnele nu sunt dintre cele mai bune. Industria auto scade, încet dar sigur, având în vedere că schimbările tehnologice transformă profund procesele de producție, dar și preferințele consumatorilor. Coloșii din industrie și-au mutat deja atenția către noul trend, respectiv motorizarea electrică, unii dintre ei, cum ar fi Volkswagen, mizând pe un viitor în care mașinile 100% electrice vor domina piața.

Dar ce înseamnă dezvoltarea unei mașini electrice pentru o industrie care până acum s-a bazat preponderent pe combustibil fosil? În primul rând, sunt necesare investiții majore în cercetare-dezvoltare. Peste tot în lume, guvernele sunt preocupate de acest aspect și oferă diverse facilități, cum ar fi fonduri nerambursabile sau deduceri fiscale. În România, discuțiile referitoare la necesitatea de a dezvolta produse și servicii cu valoare adăugată mare sunt vechi, însă progresele la acest capitol sunt minore, deși există convingerea unanimă că doar în acest mod s-ar îmbunătăți deopotrivă balanța comercială și traiul de zi cu zi al românilor, prin salarii mai mari, sustenabile.

Facilitățile prevăzute de lege, ocolite de potențialii beneficiari

În ceea ce privește facilitățile fiscale, momentan, în România există disponibile trei scheme de acest gen pentru companiile care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare și pentru angajații acestora. Este vorba de o deducere suplimentară de 50% a valorii investițiilor și o scutire de impozit pe profitul reinvestit la nivelul companiilor, pe de o parte, și o scutire de impozit pe venit la nivelul angajaților, pe de altă parte. Din păcate, însă până acum nu a existat suficientă claritate privind modalitatea de aplicare a acestei facilități.

Abia în cursul acestui an s-a clarificat faptul că aplicarea facilităților legate de cercetare-dezvoltare reprezintă măsuri generale care nu se încadrează în categoria ajutorului de stat. Excepție face scutirea totală de la plata impozitului pe profit pentru companiile care desfășoară exclusiv activități de cercetare-dezvoltare, în acest sens fiind necesară dezvoltarea unei scheme de ajutor de stat.

De asemenea, tot în cursul acestui an a fost înființat Corpul Experților menit să analizeze și să certifice eligibilitatea activităților de cercetare-dezvoltare. În lipsa acestui organism de certificare, mulți dintre jucătorii care ar fi fost eligibili pentru aplicarea acestor facilități fiscale se temeau de potențiale interpretări adverse ale autorităților fiscale. Cu alte cuvinte, nu aplicau facilitățile prevăzute de lege pentru cheltuielile respective, pentru a nu risca respingerea acestora de către autoritatea fiscală și eventuale penalități.

Având în vedere dezvoltările rapide ale legislației similare în alte state membre (a se vedea paleta generoasă de facilități implementate de Ungaria de-a lungul ultimilor ani), dacă România își dorește o industrie auto competitivă și cu adevărat relevantă, trebuie să continue să introducă și să aplice facilități menite să atragă și să mențină investiții în activități cu valoare adăugată mare.